

O dà!

Ko v srčnej radosti mu slavlje slavímo

In v vérnej zvestôbi prosímo, molímo:

„Nebés gospodár!

Če vladal nas vrlo je štirideset let

Premíli, predóbri naš Car —

Čuj pač, kaj nam želja je sveta:

Daj, pusti mu zrėti prekrásni naš svét

In pusti mu zrėti pomladi procvét

Še mnógaja, mnógaja leta!“

—m—

V SPOMIN

štiridesetletnice našega presvitlega cesarja.

(Pri šolskej veselici v Lotmerku v 15. dan septembra meseca t. l.

deklamoval *Milan Kukovec*.

Štirideset je let preteklo,
Kar nam vladaš, mili cár;
Štirideset vže let nas vodiš,
Oče ljubi, naš vladár.

Dan in noč na nas Ti misliš,
Dan in noč za nas skrbíš;
Z nami nosiš vse nadloge,
Z nami se Ti veselíš.

Mali smo še in preslabi,
Puška nam pretežka je;
V prsih pa nam močno bíje
Srce zvésto le za Té.

Sini zvésti vsi smo Tvoji,
Vségdar mi ostánemo;
Kádar bomo čvrsti, močni,
V boj za Tebe pójdemo.

Kakor skale bomo stali,
Ko donèl bo bojni grom;
Krí, življenje bomo dali
Za cesarja, vero, dom!

Dánes molimo molitev,
Ki prihaja od sreá:
Bog ohráni mnoga leta
Nam še **Franca Jožefa!**

